DEVRİMCİ İŞÇİ

ÖZEL SAYI 7 MAYIS 1982

8 Mayıs yürüyüşü ve eylem birliği

● Duisburg yürüyüşü eylem birliğinde yeni bir aşama oldu

● BİRKOM demokratik platforumun vazgeçilmez güvencesi olduğunu ortaya koydu

8 Mayıs 1982 tarihinde yapılan Duisburg yürüyüşü bir çok yönleri ile ele alınıp incelenmesi gerekir.

Faşist cuntanın teşhirine yönelik her genel eylembirliği yurtdışı devrimci demokratik güçleri açısından yeni gelişmelerin sergilendiği bir zemin oluşturmaktadır. Duisburg yürüyüşüne ilişkin eylem birliği görüşmeleri bu açıdan haylı yüklü ve öğretici oldu. Bizim konuyu ele almamızdaki asıl amaç sol hareketin son durumuna tanıklık eden bu görüşmeleri Devrimci İşçi olarak nasıl değerlendirdiğimizi ana hatları ile ifade etmektir.

Solun; asla grup didişmelerinin kısırlığına «**dedim dedi**» tekerlemelerine bazılarınca alevlendirmek istenen gruplar arası eski düşmanlıklara, «**sosyal faşist-maocu bozkurt**» tekerlemelerin de ifadesini bulan batıl itikatların kokuşmuşluğuna terkedilmemelidir, tersine yurtdışında cuntaya karşı sürdürülen anti-faşist mücadelenin kaderi sorunun özünü oluşturmalıdır. Her grup, her blok hatta her birey tavrını buna göre ayarlamak zorundadır.

Yurtdışındaki devrimcilere, demokratlara, ilericilere düşen görevlerin ağırlığı, önemi herkesi sorumluluk duygusu ile ürpertecek düzeydedir.

Bizim soruna yaklaşımımız bu çerçevede olacaktır. Olayların genel gelişimi içinde belli başlı grupların izledikleri ana çizgiler bu açıdan ele alınıp incelenmelidir.

KISACA EYLEM BİRLİĞİ GÖRÜŞMELERİNİN GENEL GELİŞİMİ

Mart ayı ortasında üç devrimcinin idam edilmesi üzerine BİRKOM avrupanın değişik yerlerinde birlikte protesto gösterileri düzenledi ve bunları kısa sürede hayata geçirdi. Bu arada daha genel ve merkezi bir protesto için girişimlerde bulunuldu. Cephe-Birlik Yolu'nun yaptığı bu doğrultuda bir toplantıya katıldı. Bu toplantı çağrısı ne varki sınırlı bir gruba yapılmıştı. Genellikle Sovyetik gruplara yapılan bu çağrı maoculuk v.b. malum gerçeklerle (ve malum gruplarca) haklı gösterilmeye çalışıldı.

BİRKOM, gerekçe diye getirilen «**batıl itikatlara**» metelik vermediğini derhal yeni bir çağrı bildirisi yazılarak, toplantının yenilenmesini istedi. Tartışma sonunda ortak imzalanan yeni bir çağrı bildirisi yazılarak bütün gruplara gönderildi, ve asıl görüşmeler bundan sonra başladı.

Bu ikinci bölümde cuntanın nitelendirilmesi, eylemin temel platformu gibi konularda belirli bir ilerleme sağlandı. BİRKOM, bu konularda 12 Eylül 1982'de Duisburg'da yapılan yürüyüş platformunun (Duisburg -81 - platformu) izledi. (Bu ikinci bölümde 12 Eylül 81'de Köln'de yürüyenler, Köln platformunu Dortmund'da yürüyenler Dortmund platformunu dayatmak istedilersede sonuç vermedi.) Bu evrede özellikle FİDEF platformu sulandırabilmek için -Cuntanın faşist karekterini geri plana itmek, genel olarak idamlara karşı değil, 52 DİSK'li sorununu ön plana alınarak tüm baskılara karşı değil DİSK'lilere yapılan baskıları ön plana almak gibi tavırları geliştirdi. (Aynı FİDEF mitingde yurtdışındaki DİSK temsilcilerinin konuşturulmasına karşı çıktı.) DİSK'in parsasını toplama amacına yönelik bu çabalar BİRKOM'un diretmesi diğer grupların da katkılarıyla sonuçsuz kaldı. BİRKOM'a göre «**idamlara karşı mücadele, idamlara karşı mücadele olmalıydı.**» parsa toplama mücadelesi ile asla kirletilmemeliydi- bu mücadele.

Bu sorunlar aşıldıktan sonra ajitasyon ve propoganda konusunda tartışma başladı. BİRKOM bu konuda tıpkı Duisburg-81 platformunda olduğu gibi «eylemin amaçları çerçevesinde her türlü propogandanın yapılabileceğini savundu. Yani ajitasyon ve propoganda sadece eylemin amaçları ile sınırlı idi. Bu konuda KOMKAR bütün sloganların önceden belirlenmesi gibi Köln-81 platformuna uygun ilkel bazı öneriler getirdi isede reddedildi. Derken hiç umulmayan bir yerde Halkın Kurtuluşundan bu konuda tepki geldi.

H.K bu konudaki anlayışı reddettiğini bilidirip aniden platformu terketti. bu terkedişin önceden planlanmış hesaplanmış bir davranış olduğu eylem birliğini bozmaya yöneldiği açıktı. Biz (ve Par-

tizan) böyle bir davranış beklemiyorduk. Çünkü Duisburg-81 platformunda söz konusu anlayışı H. Kurtuluşu ile birlikte imzalamıştık. bu davranışının nedenini ilerde ele alacağız. Ama hemen belirtelim ki Partizan'ın davranışının haksız, mantıksız niteliğini bile bile bocalamaya düşmesi (kendinin açıklayabileceği, kendine özgü nedenlerle) platformdan çekilmesi bizim açımızdan görüşmelerin en üzücü yanını oluşturdu. Daha sonra H.K Köln'de ayrı bir yürüyüş düzenledi. Bu yürüyüşün bildirisini okuyan herkes yürüyüşün adı ne olursa olsun içeriği itibarıyla FİDEF'e karşı bir yürüyüş olduğunu görebilir. Böylece Duisburg'da en olumsuz en pasif gruplar bile faşist cuntanın idam ve katliamlarına karsı yürürken H.K Köln'de FİDEF'e karşı yürüyebiliyordu. hiç bir bahane bu objektif gerçeği bu haince tutumu örtbas edemez.

Görüşmelerin bundan sonra devam eden üçüncü bölümünde daha ziyade tali sorunlar üzerinde duruldu. FİDEF ve yandaşlarının, platformun oluşturulmuş ana çizgisinin tekrar sulandırma gayretleri görüldü.

Bu çabalar BİRKOM'un tavizsiz çabaları ile sonuçsuz kaldı. Daha önemlisi bu bölümde bütün reformist grupların anti BİRKOM'cu bir hava yaratma gayretleri, BİRKOM 'a karşı sessiz bir ittifak oluşturma gayretleri gözlendi. Basit bazı sorunlar dolayısıyla gözlenen bu tavır özellikle FİDEF ve Komkar-dan geldi. Bu tavır Birkom'un reformizme karşı stratejik tavrından kaynaklanır. Bütün reformist grupların böyle bir rahatsızlığı eylem birliği platformuna aktarılmaya hakları olmadığı gibi engelde olunacaktır. Kötü olan ne yapacağını bilmeyen politik şaşkınlık içindeki bazı grupların (Dev Sol gibi) Bu eğilime kapılmalarıdır. Yinede günlerce süren tartışmalardan sonra olumlu bir eylem yapıldı (Tabii 3 saat yürümek için 100 saat tartışma ne ölçüde olumlu, bu ayrı bir sorun) Biz bu noktada eylem birliğinin en olumsuz ögeleri olan H.K. ve FİDEF'in üzerinde durup konuyu kapatacağız.

HALKIN KURTULUŞU NE İSTİYOR ?

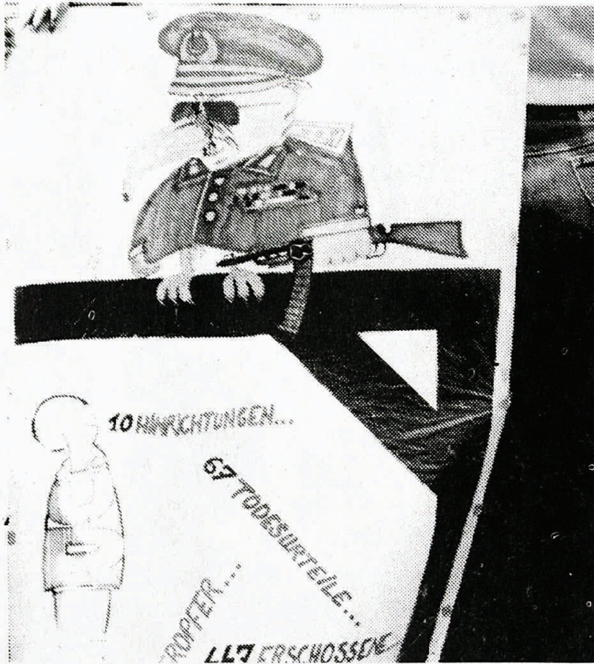
Halkın kurtuluşu Duisburg 81 platformunda kabul ettiği bir prensibi 8 mayıs platformunda niçin reddetti. Ya da Halkın Kurtuluşu Duisburg yürüyüşüne bu nedenlerle mi katılmadı ? H.K. Köln yürüyüşü için çıkardığı bildiride bu sorun üzerinde durulmuyor. Tersine başka bir bahane öne sürüyor. Bu bildiride FİDEF'le birlikte yürümenin kötülükleri anlatılıyor. Eğer H.K.'nun asıl nedeni buysa prensip anlaşmazlığı konumundaki itirazının tutarsızlığı ortada. Eğer FİDEF'le yürümek mutlak kötü bir şeyse niçin Fidefinde ortak çağrıda bulunduğu bir platformda günlerce tartışmıştır. (Ve H.K. işine geldiği yerde Fidef ve TKP'yle bir çok defa yurtiçi ve yurt dışında birlikte yürümüş birlikte imza atmıştır.)

Sorun başka bir noktadan kaynaklanıyor. Sorun H.Kurtuluşunun düştüğü siyasi açmazdadır. Bundan sonrada H.K. bu tür platformlarda kendi özel açmazları nedeniyle aynı türden sorunlar çıkabilecektir. Bu nedenle bu sorunu açmak gerekir.

12 Eylülden sonra hemen bütün grupların yeni döneme uygun yeni politikalar geliştirmeye çalıştılar. Bu politikalrın merkezinde bloklaşma olgusu duruyor. Bloklaşma kaçınılmaz olarak basit grup yapılarını sarsıyor rahatsız ediyor.

H.K. bu süreçten en çok rahatsızlık duyanlardan birisi 12 Eylül öncesinin gurupsal yapıları kemikleştiren ortamına dönmek istiyor. Bu nedenlerle yukarıda sözünü ettiğimiz batıl itikatlar- fidef öcüsünü -kullanarak ortamı gerginleştirmek istiyor. Ancak böylesi bir ortamda grupsal yapısını yaşatabileceğine inanıyor. Bu amaçla eski vurdulu, kırdılı " ideolojik mücadele " ortamını zorluyor. (Duisburg mitingi afişlerinin üstünü kendi afişleri ile kapatarak çatışma ortamı yarattı. Bir kaç yerdede bunu başardı.)

Bu noktada hemen H.K. daki sağa kayışı tekrar belirtmekte yarar var. Devrimci İşçinin son iki sayısında kısaca değinildi. Ecevit-İsmet paşa-CHP sevgisi H.K.'nu yakında Arnavutluk yoluyla, Atatürk sevgisini keşfetmeye zorlayacak. Bu açık reformist eğilimler keskin ajitasyonlarla örtbas edilmeye çalışılıyor.

Bundan önce sudan bahanelerle eylem birliği platformundan sıvışmak FİDEF'e özgü davranışlardı. H.K. sadece reformist düşünceleriyle değil davranışlarıyla FİDEF leşiyor. Ve gruplar arası ilişkileri gerginleştirmek yeniden düşmanca duyguları körüklemek v.b. girişimler karşısında bizi bulacaktır.

FİDEF NE BEKLİYOR ?

Şimdiye kadar fidef faşizme karşı mücadelenin çeşitli eylemlerinde ortalarda görülmedi. O sol hareketin en olumsuz ögesi; reformizmin kalesi olarak bu tür eylemleri ya kötüledi ya bölmeye çalıştı. Ama bu kez ilk defa eylem birliği platformuna dört elle sarıldılar. Neye rağmen açıkça kendi reformist düşünceleri ile çelişen bir çok karara rağmen FİDEF platform'dan niye ayrılmadı. Bunca yılın mücadele kaçkınları, eylem bozguncuları bunca yılın terörizm, goşizm şampiyonları bu kez nasıl olduda eylem birliğine katıldılar.

Bazılarına göre (sadece biz değil başka bir çok grup bu garip olayın nedenini arıyor) Bunun nedeni FİDEF ve TKP içindeki muhalefet eğilimini susturabilmek için girişilmiş bir taktik olabilir. Bir taraftan cuntanın teröründen nasibini alırken diğer yandan cuntanın şu ya da bu kanadına şirin görünmeye çalışmak, kaşarlanmamış bir FİDEF'li yada TKP'li için kolay hazmedilebilecek bir şey değildir. Ve bu tepkilere karşı TKP yöneticilerinin bu tür aldatma girişimlerinin olsa olsa taktik bir hedef olarak değerlendirilebilir.

T.K.P.'nin bizce asıl amacı, stratejik amacı daha farklı ve daha önemlidir. Bu amacı açıklamak için kısaca geçmişine göz atalım. Bilindiği gibi 1973'e kadar Türkiyedeki TKP diye bir olgu yoktu. Sınıf mücadelesi içinde siyasi mücadele içinde yoktu T.K.P.. 12 mart faşist terörünün yarattığı yılgınlık ve dağınıklık siyasi-örgütsel plana 1973 sonrası T.K.P. olarak yansıdı. T.K.P ve onun yandaşları örgütlenmiş yılgınlıktan başka bir şey değildir. Şimdi T.K.P. 12 Eylül sonrasının yılgınlığını örgütlemeye çalışıyor. (aslında bütün reformist gruplar 12 Eylül sonrası için pusuya yatmış durumdalar) T.K.P.'nin diğer sol gruplardan izole bir durumda olması yılgınlığı, dağınıklığı örgütlemede bir dez avantajdır.

T.K.P. ve diğer reformist grupların niyetlerine karşı devrimci güçler vakit geçirmeden güçlerini birleştirip mücadeleyi yükseltmeleri gerekiyor. Aksi takdirde meydan reformistlere kalacaktır.

BİRKOM ve EYLEM BİRLİĞİ

Birkom devrimci güçlerin kalıcı disiplinli güçbirliği olarak yukarıda değinilen amaçlarına karşı vazgeçilmez bir güvencedir. Eylem birliği görüşmeleri boyunca BİRKOM eylem birliğinin sağlıklı bir şekilde gerçekleşmesi için çaba sarfetti. Gerek H.K.'nun gerek FİDEF'in ve diğer reformist grupların platformu bozma, zedeleme, sulandırma gayretleri karşısında Birkom'u buldu.

Birkom yurt dışındaki anti-faşist mücadelenin kaderi ile kendi kaderini özdeşleme amacındadır. BİRKOM anti-faşist platformunun sahipsiz, şekilsiz, yozlaşmaya açık bir görünüme bürünmesine karşıdır. Hiç bir grubun bu zeminde kendi küçük çıkarları doğrultusunda at oynatmasına izin verilmiyecektir. Örgütsel planda BİRKOM dar grupçuluğun aşılmasının bir ifadesi olduğu gibi, dar grupçuluğa karşı açılmış bir cephe özelliğinede sahiptir.

Bu nedenle küçük grupçuluğun etkin olduğu eylem birliği zeminlerinde BİRKOM sağlıklı ilişkilerin gelişmesi için tek umut kaynağıdır.

Devrimci İsci V.i.S.d.P.: S. Akhan Eberplatz 12, 5 Köln 1